

Sannferdige intervjuer

Ved Peder A. Tyvand

Første person som intervjues er:

Asbjørn Nordgård, rektor, Tryggheim videregående skole, Nærbø

Tyvand (T): "Du får æren av å være førstemann ut i vår nye intervjuserie "Sannferdige intervjuer". Vi er oppgitt over hvordan de fleste aviser og blader vrir på intervjuobjektets uttalelser. Så vi tar mål av oss til å gjengi ord for ord hva en person faktisk sier. Han skal kunne stå fullstendig inne for det som kommer på trykk."

Nordgård (N): "Jeg synes det er interessant at dere i Origo engasjerer dere på denne måten."

T: "Det er flere grunner til at jeg spør deg først. Du har en sterk naturvitenskapelig bakgrunn som tidligere dosent i geografi ved Universitetet i Oslo. Du har skrevet gode populærteologiske bøker og har stor erfaring fra ungdomsarbeidet i privatskolene."

N: "Det er hyggelig å få spørsmål fra Origo. Jeg leser bladet med stor interesse. Både fordi jeg er kristen, og fordi jeg har den bakgrunnen jeg har. Jeg synes bladet tar opp veldig viktige spørsmål. Spørsmål som mange er opptatt av. De spørsmålene som Origo tar opp, blir desverre ofte behandlet lite seriøst i mange sammenhenger."

T: "Vi er glade for å bli oppfattet som seriøse. Vi er nærmest alene i Norge om å fokusere på naturvitenskapelig basert apologetikk. Med all respekt for Norges Kristelige Legeförening og andre grupper som tar for seg sin del av dette feltet."

N: "Dere er vel de eneste som har dette som hovedsiktemål. Jeg tror det er viktig at folk med en slik faglig bakgrunn engasjerer seg slik

Origo gjør."

T: "Vi har ikke bygd opp Origo i Norge. Vi er en avlegger av den danske bevegelsen."

N: "Jeg var ikke oppmerksom på dette som var i Danmark før Origo startet i Norge. Så jeg tror det er nyttig at dette er kommet på norsk jord."

T: "Med din bakgrunn som universitetslærer vil jeg gjerne høre dine råd til unge som satser på en akademisk løpebane. Hvordan kan man unngå å ta skade på sin sjel?"

N: "Dette var ikke noe lett spørsmål. Jeg tror at rekkefølgen på tingene er viktig. Dersom jeg blir så opptatt av min naturvitenskap at jeg tenker - "når jeg har forstått alt, vil jeg tro på Gud" - da vil jeg for sent komme til tro. For det er bare Guds ord som kan bringe meg til tro. Når Gud har fått gi meg troen, er det mange andre ting som blir lettere, både i møte med naturvitenskapen, og i møte med skaperverket. Det gjelder å få på plass forholdet til Skaperen først. Utgangspunktet er at Han kan alt. Han kjenner ikke bare min genetiske kode. Men han har laget hele systemet. Derfor er det ingen trussel at mennesket prøver å finne ut hvordan dette er."

T: "Du mener vel at det kan styrke vår tro å studere Guds verk i naturen?"

N: "Dersom jeg har dette trosforholdet, er det mye lettere å få øye på Gud i naturen. I den læreboken jeg har skrevet i kristendom, begynner jeg med et eksempel: Vannet. Det atskiller seg fra de fleste andre stoffer ved at det ikke fortsetter å trekke seg sammen ved stadig nedkjøling, men at det har størst egenvekt ved 4 grader Celsius, og at is er lettere enn vann. Hvis ikke vannet hadde hatt disse merkverdige egenskapene, kunne det ikke ha vært liv i den

form vi har på jorda. Det skal godt gjøres å tro at det er tilfeldig.”

T: ”Du tenker da på at innsjøer ville fryse fra bunnen, og fisken ville dø?”

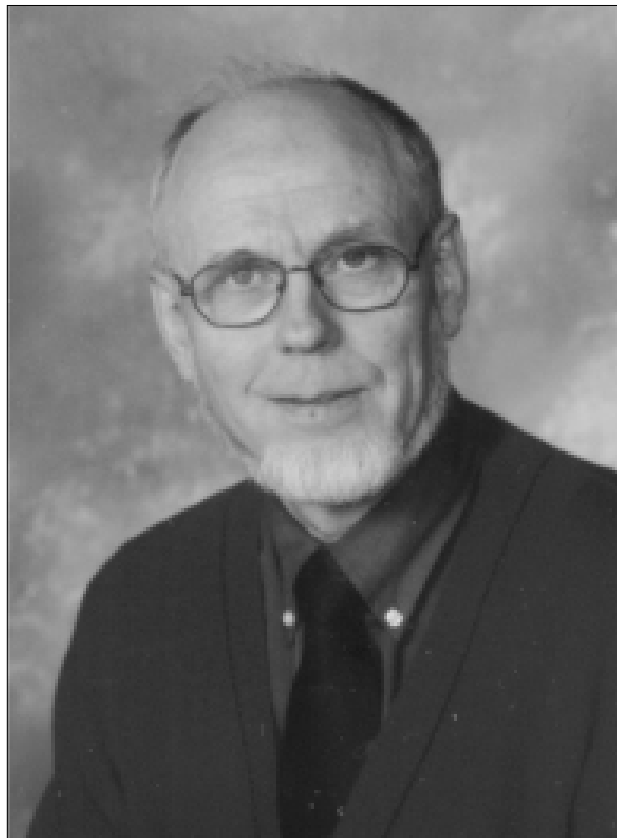
N: ”Ja, og hvordan skulle den isen smelte igjen?”

T: ”Vi tror at det er den samme Gud som er Frelser og Skaper. Men skaperverket er blitt påvirket av syndefallet. Kan du kommentere det?”

N: ”Ikke minst er det verd å se hvordan mennesket på grunn av syndefallet og den egoismen som følger av det, stadig ødelegger skaperverket. Vi finner grunn til bekymring om hvordan neste generasjon skal kunne leve her. Samtidig vet vi jo som kristne at det er Gud som lar universet eksistere inntil Han setter punktum. Dette er en trøst som de fleste naturvernere ikke har.”

T: ”Hva er rett og hva er galt kristelig sett ved en evolusjonistisk basert naturvernstanke?”

N: ”All tanke som i konklusjon fører til at man vil verne natur er på en måte positiv. Men mange ganger kan begrunnelsen være slik at det ikke er naturlig å gå i samme demonstrasjonstog. For meg er det slik at når Gud sier at vi skal legge jorda under oss og utnytte den, betyr det et ja til sann vitenskap som vil finne ut hvordan ressursene kan utnyttes, og hvordan livsgrunnlaget for verdens fattige kan forbedres. Det er

også et ja til alt ærlig arbeid og et ja til vern av natur og ressurser. Men naturvern har også med mennesket å gjøre. Mennesket er kronen på Guds skaperverk, skapt til samfunn med Gud. Derfor er det aller viktigste i vern av jorda og skaperverket et vern av menneskelivet. Vern om menneskeverdet i alle faser. Derfor har det vært naturlig for meg å engasjere meg i abortdebatten og i arbeidet for ”Livsrett og Menneskeverd” og i ”Pro Vita”. Jeg er ikke på bølgelengde med de naturvernere som er mer opptatt av å verne ulven enn barnet i mors liv.”